

अर्थसिद्धि स्त्री अर्थतः योग्यान्वयवशात् सिद्धिः । १ अपदा
र्थस्य तात्पर्यविधया सिद्धौ । ६४० । २ धनसिद्धौ ।
अर्थहर त्रि० अर्थान् धनानि हरति ताच्छील्यादौ ट स्त्रियां
ङोप् । परकीयधनहरणशेले चौरादौ ।

अर्थहीन त्रि० अर्थेन धनेन हीनः । १ धनहीने दरिद्रे ।
२ वाच्यार्थहीने च ।

अर्थीगम पु० अर्थस्य आगमः । १ आये । अर्थीगमोनिव-
मरोगिता च नोति० । अर्थ आगमस्यतेऽनेन करणे षञ् ।
२ धनार्जनोपाये क्रयादौ । ३ वाच्याद्यर्थापतने च “दण्डा
पूपिकयान्यार्थागमोऽर्थापत्तिरित्येते” सा० द० ।

अर्थान्तर न० अन्योऽर्थः अर्थान्तरं मयूर० त० । १ अन्याये,
“बुद्धिरूपलब्धिर्ज्ञानमित्यनर्थान्तरमिति” सांख्यम् । न्याय-
मते उद्देश्यसिद्धये प्रयुक्ते शब्दसामर्थ्यादनुद्देश्यसिद्धि-
रुक्ते २ वाक्ये । तस्य प्रतिवादिनोद्भावने वादिनियहः ।
“प्रतिज्ञाहानिः प्रतिज्ञान्तरं प्रतिज्ञाविरोधः प्रतिज्ञासंन्या-
सोहेत्वन्तरमर्थान्तरं फलमित्यादि” गौ० सूत्रेण नियह-
स्थानान्य क्त्वा “प्रकृतादर्थोदसम्बन्धार्थोऽर्थान्तरमिति”
ललितम् । प्रकृतात् प्रकृतोपयुक्तात् स्वस्वोपे पञ्चमी तेन
प्रकृतोपयुक्तमर्थसुमेच्यासम्बन्धार्थाभिधानमर्थान्तरं प्रकृता-
नाकाङ्क्षिताभिधानमिति फलितार्थः यथा शब्दोऽनित्यः
कृतकत्वात् इत्युक्त्वा शब्दोऽगुणः स चाकाशस्थेत्याद्युक्तिः
न्या० दृष्टिः । शब्दस्थानित्वसाधने प्रयुक्ते तस्य गुणत्वस्याकाश-
दृष्टित्वस्य च साधने प्रकृतोपयोगित्वं नास्तीति तस्य तथात्वम् ।
विवरणं नियहस्थानशब्दे । अर्थशब्दस्य कारणपरत्वे
३ कारणान्तरे “अर्थोऽयमर्थान्तरलभ्य एव” कुमा० “अर्थ-
ान्तरेण कारणान्तरेण लभ्य” इति मञ्जि० ।

अर्थान्तरन्यास पु० अर्थान्तरं न्यासतेऽत । अर्थालङ्कारभेदे
“सामान्यं वा विशेषेण विशेषस्तेन वा यदि । कार्यञ्च
कारणेनेदं कार्येण च समर्थ्यते ॥ साधम्नोऽप्येतेरेषां र्थान्-
रन्यासोऽष्टधा ततः” । क्रमेणोदाहरणानि । “उह्य-
हायः कार्यान्त्तं क्षोदीयानपि गच्छति । सम्भूयान्मोघिमयेति
महानद्या नगापगा” ॥ अत्र द्वितीयाङ्गतः सामान्योऽर्थः
सोपपत्तिकः क्रियते । “यावदर्थपदां वाचमेवमाधाय
माधवः । विरराम महीयांसः प्रकृत्या मितभाषिणः”
अत्र सामान्येन विशेषसमर्थनम् । “पृथ्वी ! स्थिरा भव
भुजङ्गम ! धारयैनां त्वं कूर्मराज ! तदिदं द्वितीयं
दधीथाः । दिक्कुञ्जराः ! कुरुत तन्नितये दिधीर्षामार्थः
करोति हरकामुकमाततज्जम्” अत्राततज्जाकरणं पृथ्वी-

स्थैर्यादेः कार्यस्य समर्थकम् । “सहसा विदधीत न
क्रियामविवेकः परमापदां पदम् । विवृणते हि विवृण-
कारिणं गुणलुब्धाः स्वयमेव सम्पदः” इत्यादौ सम्भरणं
कार्यं सहसा विधानाभावस्य विवृणकारित्वरूपस्य
कारणस्य समर्थकम् । एतानि साधम्नो उदाहरणानि
वैधम्नो यथा “इत्यमाराध्यमानोऽपि क्लिप्नाति भुवन
त्वयम् । शान्त्येव प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः” ॥
अत्र सामान्यं विशेषस्य समर्थकम् । “सहसा विद-
धीतेति” अत्र सहसा विधानाभावस्यापत्तदत्वं विवृणं
कार्यं समर्थकम्” सा० द० ।

अर्थीपत्ति स्त्री अर्थस्य अनुक्तार्थस्य आपत्तिः सिद्धिः । शब्दे-
नानुपस्थापितार्थस्य सिद्धिरूपे मीमांसकोक्ते १ प्रमितिभेदे ।
यथा योनोदेवदत्तोदिवा न भुङ्क्ते इत्यादौ योनित्वविशिष्टस्य
देवदत्तस्य रात्रिभोजित्वरूपार्थस्य शब्दानुक्तस्यापि सिद्धिः ।
अर्थस्यापत्तिर्वतः । २ तत्साधने च यद्योक्तं वे० प० ।
“तलोपपाद्यज्ञानेनोपपादककल्पनमर्थीपत्तिः । तलोपपाद्य-
ज्ञानं कारणम् उपपादकज्ञानं फलम् । येन विना यदनु-
पपन्नं तत्तलोपपाद्यम् यस्याभावे यस्यानुपपत्तिः तत्त-
लोपपादकं यथा रात्रिभोजनेन विना दिवाभुञ्जानस्य
योनित्वमनुपपन्नमिति तादृशं योनित्वमुपपाद्यं यथा वा
रात्रिभोजनस्याभावे तादृशयोनित्वस्यानुपपत्तिरिति रात्रि-
भोजनमुपपादकं रात्रिभोजनकल्पनारूपायां प्रमितौ, अर्थ
स्यापत्तिः कल्पनेति षष्ठीसमासेनार्थापत्तिशब्दोवर्तते ।
कल्पनाकरणे योनित्वादिज्ञाने तु अर्थस्यापत्तिः कल्पना
यस्यादिति वङ्गब्रीहिसमासेन वर्तते इति फलकरणयो
रुभयोस्तत्रयोगः । नचेयमर्थीप्तिरनुमानेऽन्तर्भवितुमर्हति
अन्वयव्याप्तिज्ञानेनान्वयिष्यन्तर्भावात् । व्यतिरेकस्यानु-
मापकत्वं प्रागेव निरस्तम् अतएवार्थापत्तिस्थलेऽनुमीनोमीति
नानुव्यवसायः किन्त्वेनेदं कल्पयामीति” । “अद्वैतागम-
नासीरे साधुसा धुन्वती परान् । सेवामेवाज्जयत्यर्था-
पत्तिपत्तिपरम्परा” ख० खा० । सांख्यादिभिश्च नेयं प्रमाणा-
न्तरमपि तु अनुमानेऽन्तर्भवतीत्युक्तम् यथा “एवमर्थीप्तिरपि
न प्रमाणान्तरं तथाहि जीवतश्चैतस्य गृह्याभावदर्शनेन बहि-
र्भावस्यादृष्टस्य कल्पनमर्थीप्तिरभिमतता दृष्टानां साम्य-
नुमानमेव । यदा खलु व्यापकः सच्चेकत्वा नास्ति तदान्य-
त्वास्ति, यदा व्यापकएकत्वास्ति तदान्यत्वं नास्तीति सुकरः
स्वगरीरे एव व्याप्तिग्रहः । तथाच सति गृह्याभावदर्शनेन
लिङ्गेन बहिर्भावदर्शनमनुमानमेव । न च चैतस्य कवि-